

Det Anarkistiska Biblioteket

Från djupet

Walfrid Engdahl

Walfrid Engdahl
Från djupet
1916

Allarm 1 juni 1916

www.anarkistiskabiblioteket.se

1916

Mitt i hopen av smilande gycklare
 och av ödmjukt krypande fän,
 ibland lismande slippriga hycklare
 och bland böner, suckar och skrän
 hörs ej livslystet klingande sången,
 märks ej viljan, som önskar och kan,
 ej den upprätta spänstiga gången
 av en helgjuten självständig man.

Ty de fege befolka än tiderna
 och försumpad ungdomen är.
 De ha kvävtss de uppfriskande striderna
 i osund och kvav atmosfär.
 Och det varma och sprudlande blodet,
 vilket livskraftigt sjöd och som brann,
 har försvunnit tillsammans med modet.
 Och det saknas en självständig man.

Att få bo bland de pösiga låtsarna
 med moralen och kyrkotukt,
 är som gift för de ärliga trotsarna,
 är förpestad gravkammarlukt.
 Deras dådkraft, I fege, förakten,
 ty den uppbäres hänsynslöst sann,
 och I bleknen och darren för makten
 vilken ägs av en självständig man.

Hur de fylka sig snällt inom båsarna
 med rostiga klavar och band
 och stå lugna bak tillvridna låsarna
 med en lam och orkeslös hand.
 Se, de pröva ej styrkan mot banden
 för att söka om bräckas de kan.
 Ej en skråma får synas på handen
 - ej ett spår av en självständig man.

Gå med plikter mot möglade gudarna
 och för kungar och fosterland.
 och att dyrka de glänsande skrudarna,
 följa vinken från härskarens hand.
 Att sig själv ge i våldet hos andra,
 gå på knä tills medaljden man vann;

men ej våga förtryckarna klandra
 som upprorisk och självständig man.

Men en gång skall de komma dock vindarna
 med sitt domssorl i våldsamt fart.
 Det skall rassla och skaka i lindarna.
 Det skall ränsas och brännas snart.
 När allt ruttet blev nergrävt i jorden,
 då vi frihet och målet upphann.
 Då den härliga stunden är vorden
 för envar att bli självständig man.